

Leszno, dn. 31 lipca 2025 r.

KURATORIUM OŚWIATY W POZNANIU	
DATA WPL.	01.08.2025
7	6

Minister Edukacji
ul. J.S. Szucha 25
00 – 918 Warszawa

za pośrednictwem

E. Cęzo

RPW/20716/2025 – 1P

EZO RP Kuratorium Oświaty w Poznaniu
Magdalena Świerkowska (WOA)
Data rejestracji: 2025-08-01
Data wpływu: 2025-08-01

Wielkopolskiego Kuratora Oświaty
ul. Kościuszki 93
61 – 716 Poznań

Skarżący: Prezydent Miasta Leszna
ul. Karasia 15
64 – 100 Leszno

Nr 110.3.220.2025

ZAŻALENIE

na postanowienie Wielkopolskiego Kuratora Oświaty z dnia 22 lipca 2025 r.

W imieniu Miasta Leszna, wnoszę zażalenie na postanowienie Wielkopolskiego Kuratora Oświaty z dnia 22 lipca 2025 r. Nr: 110.3.220.2025 (doręczone w dniu 25 lipca 2025 r.), negatywnie opiniujące zamiar likwidacji z dniem 31 sierpnia 2026 r. Szkoły Podstawowej nr 1 im. Marii Konopnickiej w Lesznie, zaskarżając je w całości i rzucając mu:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy,
tj.:

1. art. 89 ust. 1 ustawy Prawo oświatowe poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że organ prowadzący nie spełnił ustawowych przesłanek warunkujących wydanie pozytywnej opinii w przedmiocie likwidacji szkoły, podczas gdy z materiału dowodowego bezspornie wynika, iż organ prowadzący:

a) zapewnił uczniom możliwość kontynuowania nauki w innej szkole publicznej tego samego typu,

b) zawiadomił o zamiarze likwidacji szkoły rodziców uczniów w terminie wymaganym przez ustawę,

tym samym Kurator dokonał oceny wykraczającej poza ustawowe kryteria, kwestionując zasadność i celowość samej likwidacji, do czego nie był uprawniony,

2. art. 89 ust. 1 ustawy Prawo oświatowe w związku z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP poprzez przekroczenie przez Kuratora zakresu swoich kompetencji

nadzorczych, które ograniczone są do kryterium legalności. Kurator, wydając negatywną opinię, nie wykazał niezgodności działań organu prowadzącego z prawem, lecz dokonał merytorycznej, negatywnej oceny decyzji o likwidacji szkoły w tym m.in. poprzez odniesienie się do względów ekonomicznych, czy polityki oświatowej gminy, wkraczając w sferę niepodlegającą jego nadzorowi, a należącą do wyłącznych kompetencji samorządu terytorialnego,

3. art. 89 ust. 1 ustawy Prawo oświatowe w związku z art. 16 ust. 2 i art. 165 Konstytucji RP poprzez przyjęcie, że istniały podstawy do wydania negatywnej opinii i to w ramach uznania administracyjnego,
4. art. 3 Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r., poprzez wydanie negatywnej opinii, która w istocie sprzeciwia się działaniom zmierzającym do poprawy warunków nauki i bezpieczeństwa dzieci,

II. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 7 k.p.a. i art. 10 § 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie skutkujące niewłaściwym zbadaniem istniejącego stanu faktycznego oraz przeprowadzeniem kontroli doraźnych, zamiast oględzin z udziałem strony postępowania, co skutkowało pozbawieniem Skarżącego czynnego udziału w postępowaniu,
2. art. 77 § 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a. poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego oraz błędną i dowolną ocenę zebranych w sprawie dowodów, co skutkowało niepełnym wyjaśnieniem stanu faktycznego sprawy i wydaniem postanowienia naruszającego interes społeczny oraz słuszny interes obywateli przez nieuwzględnienie tego, że likwidacja Szkoły Podstawowej nr 1 w Lesznie doprowadzi do poprawy warunków nauczania dzieci,
3. art. 81 k.p.a. w związku z art. 10 § 1 k.p.a. poprzez uznanie za udowodnione okoliczności, co do których Skarżący nie mógł wypowiedzieć się, bowiem nie został powiadomiony o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w sprawie,
4. art. 6 k.p.a., art. 7 k.p.a., art. 8 k.p.a. poprzez publiczne wypowiedzi Pana Igora Bykowskiego – Wielkopolskiego Kuratora Oświaty zapowiadające niewyrażenie zgody na zamiar likwidacji Szkoły, jakie wielokrotnie formułował przed wydaniem zaskarżonego postanowienia,

5. art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 126 k.p.a. polegające na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego postanowienia bez wskazania, jakie konkretne przepisy prawa stanowią przeszkodę w pozytywnym zaopiniowaniu zamiaru likwidacji Szkoły,
6. art. 110 k.p.a. w związku z art. 126 k.p.a. poprzez poinformowanie opinii publicznej przez Organ I instancji o treści postanowienia, pomimo niedoręczenia go Skarżącemu, tj. zanim weszło do obiegu prawnego.

Wskazując na powyższe wnoszę o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy, tj. wydanie pozytywnej opinii w sprawie zamiaru likwidacji Szkoły Podstawowej nr 1 im. Marii Konopnickiej w Lesznie z dniem 31 sierpnia 2026 r.,

ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Jednocześnie wnoszę o przeprowadzenie dowodów z dokumentów:

1. artykułu Radia Elka z dnia 21 lutego 2025 r. „Igor Bykowski odniósł się do zamiaru likwidacji SP1” <https://elka.pl/content/view/123609/80/>
2. artykułu na stronach Radia Poznań z dnia 11 marca 2025 r. „Szkoła do likwidacji? Rodzice walczą o SP nr 1 w Lesznie”
https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/protest-przeciwko-zamknieniu-szkoly-w-punkt-w-lesznie?utm_source=chatgpt.com
3. wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty na konferencji w CDN w Lesznie w dniu 21 lutego 2025 r. zarejestrowanej przez Telewizję Leszno
<https://youtu.be/OJF-ct41xSM>
4. wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty dla Magazynu interwencyjnego Radia Poznań W PUNKT „Spór o szkołę w Lesznie – Rodzice protestują” <https://youtu.be/qEC-evp4XzA>
5. artykułu na stronach Radia Poznań z dnia 3 lipca 2025 r. „Kuratorium zajmie się sprawą likwidacji SP1 w Lesznie”
https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/kuratorium-zajmie-sie-sprawa-likwidacji-sp1-w-lesznie-2?utm_source=chatgpt.com

w celu wykazania, że publiczne wypowiedzi Kuratora, zapowiadającego brak zgody na zamiar likwidacji Szkoły, naruszyły podstawowe zasady Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej k.p.a.) w tym zasadę praworządności, zasadę prawdy obiektywnej, zasadę zaufania do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania

6. wiadomości mailowej z dnia 30 czerwca 2025 r. godz. 14:01 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 3 w Lesznie
7. wiadomości mailowej z dnia 1 lipca 2025 r. godz. 12:39 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 1 w Lesznie
8. wiadomości mailowej z dnia 1 lipca godz. 12:47 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 2 w Lesznie

w celu wykazania sposobu i terminów informowania Skarżącej o kontrolach doraźnych.

9. artykułu z portalu leszno24.pl z dnia 24 lipca 2025 r. informującego o negatywnej opinii Kuratora

w celu wykazania, że Organ I Instancji Informował o treści opinii zanim nastąpiło związanie zaskarżonym postanowieniem.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Kurator Oświaty (dalej Kurator lub Organ I instancji) postanowieniem z dnia 22 lipca 2025 r. wydał negatywną opinię w sprawie likwidacji z dniem 31 sierpnia 2026 r. Szkoły Podstawowej nr 1 im. Marii Konopnickiej w Lesznie (dalej Szkoła).

Rozstrzygnięcie to zapadło z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego i procesowego.

NARUSZENIE PRZEPISÓW PRAWA MATERIALNEGO

Stosownie do treści art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737 z zm.) – dalej Ustawa lub Prawo oświatowe – „Szkoła publiczna, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 14-18, **może być zlikwidowana z końcem roku szkolnego przez organ prowadzący szkołę, po zapewnieniu przez ten organ uczniom możliwości kontynuowania nauki w innej szkole publicznej tego samego typu, a także kształcącej w tym samym lub zbliżonym zawodzie. Organ prowadzący jest obowiązany, co najmniej na 6 miesięcy przed terminem likwidacji, zawiadomić o zamiarze likwidacji szkoły: rodziców uczniów, a w przypadku uczniów pełnoletnich - tych uczniów, właściwego kuratora oświaty oraz organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego właściwej do prowadzenia szkół danego typu**”.

Dalej, w myśl art. 89 ust. 3 Ustawy, Szkoła lub placówka publiczna prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego (dalej jst) może zostać zlikwidowana po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego kuratora oświaty.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że zgodnie z art. 16 ust. 2 Konstytucji RP samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. Przysługującą mu w ramach ustaw istotną część zadań publicznych samorząd wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Zgodnie z art. 166 Konstytucji RP, zadania publiczne służące zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej są wykonywane przez jednostkę samorządu terytorialnego jako zadania własne. Owa samodzielność w wykonywaniu zadań publicznych oznacza, że organy samorządu terytorialnego podejmują decyzje bez krępowania odgórnymi poleceniami, a więc niezależnie od administracji rządowej. Zauważyć trzeba, że samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej (art. 165 ust. 2 Konstytucji).

W tym kontekście kwestia likwidacji szkoły i uzyskanie na takie działanie zgody właściwego Kuratora oświaty ma cechy środka nadzorczego, bowiem opinia ta decyduje jednostronnie o skuteczności (ważności) działania Organu prowadzącego w tej materii. Z tego też powodu opinia Kuratora podlega kontroli sądowej na zasadach dotyczących kontroli rozstrzygnięć organu nadzoru (art. 98 ustawy o samorządzie gminnym).

W bogatym orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 5 stycznia 2023 r., sygn. akt III OSK 6388/21 który wskazał, że **wiążące dla organu** prowadzącego szkołę **stanowisko kuratora** w sprawie likwidacji szkoły **nie może naruszać samodzielności gminy w zakresie wykonywania jej własnych**, obowiązkowych zadań publicznych w dziedzinie oświaty, a kurator oświaty jako organ nadzoru, wydając opinię na podstawie art. 89 ust. 3 Prawa oświatowego **działa wyłącznie według kryterium legalności**. W wyroku z 18 lipca 2023 r., sygn. akt III OSK 2498/21 Naczelny Sąd Administracyjny jednoznacznie wskazywał, że nie ma żadnych prawnych przesłanek do dopatrywania się w Prawie oświatowym wyjątków od konstytucyjnego kryterium nadzoru i podstaw do wkraczania przez organy sprawujące nadzór pedagogiczny (co do zasady nad szkołami) w działalność jednostek samorządowych prowadzących szkoły w ramach swoich zadań własnych, głębiej, niż pozwala na to Konstytucja i samorządowe ustawy ustrojowe. W szczególności usprawiedliwieniem takiej ingerencji nie mogą być wyłącznie przepisy typu zadaniowego. Same normy zadaniowe bez norm kompetencyjnych nie mogą być podstawą do podjęcia czynności władczych wobec podmiotów pozostających poza strukturą danej administracji publicznej. Rady gmin, tak

jak i organy wykonawcze gmin, pozostają poza strukturą rządowej administracji oświatowej. Argumentacja ta pozostaje spójna ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego zawartym w wyroku z 8 maja 2002 r. K 29/00 (OTK-A 2002/3/30) na gruncie tożsamego z analizowanym unormowaniem, art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. **Zdaniem Trybunału, każdorazowa "negatywna" opinia kuratora w przedmiotowej kwestii musi wskazać podstawę prawną, nakładającą na organ prowadzący szkołę konkretny obowiązek, związany z zapewnieniem uczniom likwidowanej szkoły zrealizowania wszystkich tych uprawnień, które wynikają z norm prawnych zawartych w ustawie o systemie oświaty lub w innych ustawach.** Dopiero bowiem niewykonanie lub realna groźba niewykonania takiego konkretnego, wyraźnie wskazanego w ustawie obowiązku, mogłaby prowadzić do odmowy wydania "pozytywnej opinii". W przeciwnym bowiem wypadku, słusznie postawiono by kuratorowi zarzut działania arbitralnego.

Z powyższego wynika, że **negatywna opinia kuratora w przedmiocie likwidacji szkoły, wydawana w oparciu o art. 89 ust. 3 ustawy Prawo oświatowe, może być oparta jedynie na wykazanej sprzeczności decyzji o likwidacji z konkretnymi przepisami ustawowymi.** Każdorazowa więc negatywna opinia w kwestii likwidacji szkoły musi wskazać podstawę prawną, nakładającą na organ prowadzący szkołę konkretny obowiązek, związany z zapewnieniem uczniom likwidowanej szkoły zrealizowania wszystkich tych uprawnień, które wynikają z norm prawnych zawartych w ustawie Prawo oświatowe lub w innych ustawach i dopiero niewykonanie lub realna groźba niewykonania takiego konkretnego, wyraźnie wskazanego w ustawie obowiązku, mogłaby prowadzić do odmowy wydania pozytywnej opinii.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy zauważyć, że **Miasto Leszno wyrażając zamiar likwidacji Szkoły z końcem 31 sierpnia 2026 r.,** kierując się treścią art. 89 ust. 1 Ustawy zapewniło uczniom tej Szkoły możliwość kontynuowania nauki w Szkole Podstawowej nr 2 w Lesznie (klasy IV- VIII) i Szkole Podstawowej nr 3 w Lesznie (klasy I – III), tj. szkołach publicznych tego samego typu i to w lepszych warunkach dla nauki. Skarżący, wypełnił również obowiązek informacyjny wobec rodziców uczniów informując ich o swych zamiarach listami poleconymi za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. **Prawidłowość wypełnienia tego obowiązku Kurator potwierdził w zaskarżonym postanowieniu** (patrz strona 11 uzasadnienia). Podobnie z opisu wyników kontroli doraźnych w placówkach szkolnych wynika, że **dzieci będą kontynuować naukę w lepszych warunkach pod względem nauki i bezpieczeństwa.**

Pomimo ziszczenia się wymaganych przez prawo okoliczności, Kurator wydał opinię negatywną. Podstawy negatywnej opinii oparł na przesłankach pozaprawnych (o czym szerzej Skarżący wypowie się w dalszej części zażalenia). W tej sytuacji należy przyjąć, iż Kurator błędnie uznał, że jego opinia wydawana jest w ramach tzw. „luzu decyzyjnego” czy też uznania administracyjnego. Podczas gdy w rzeczywistości jest to tzw. **„decyzja związana”** czyli taka, której treść i fakt wydania są ściśle określone przepisami prawa, a organ administracji publicznej ma obowiązek ją wydać, jeśli spełnione są określone warunki. Tym samym Organ I instancji naruszył w sposób rażący art. 89 ust. 1 ustawy Prawo oświatowe w związku z art. 16 ust. 2 i art. 165 Konstytucji RP poprzez przyjęcie, że istniały podstawy do wydania negatywnej opinii i to w ramach uznania administracyjnego.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 Konwencji o prawach dziecka (dalej Konwencja) **„We wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez publiczne lub prywatne instytucje opieki społecznej, sądy, władze administracyjne lub ciała ustawodawcze, sprawą nadrzędną będzie najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka”**. Dlatego też naruszenia ww. przepisu Konwencji dopuszcza się Organ I instancji negatywnie opiniując uchwałę intencyjną Rady Miejskiej Leszna, która wskazuje dzieciom pod wieloma względami **lepsze warunki do kontynuacji nauki niż dotychczasowe**. Mogłyby uczyć się w budynkach o większej przestrzeni, z nowoczesnym zapleczem sportowo – rekreacyjnym, z dostosowaniem do potrzeb osób z niepełnosprawnościami (Szkoła Podstawowa nr 3), miejscem do bezpiecznego parkowania „przechodząc” do nowych placówek całymi klasami z dotychczasowymi nauczycielami, z zachowaniem jednozmianowości. Każda z placówek wskazanych w uchwale intencyjnej mieści się w obrębie nieprzekraczającym 3 km od miejsca zamieszkania dzieci z obecnego obwodu Szkoły. Dlatego też podnoszone przez Kuratora argumenty o możliwych zmianach i inwestycjach są bezzasadne, bo **dzieci, bez konieczności czynienia tych inwestycji, mogą znaleźć się w lepszych warunkach, na co Kurator nie wyraził zgody**. Fakt uczestniczenia Szkoły w projektach typu „Budząca się szkoła”, czy „Szkoła przyjazna uczniom” i podobnych jest nie tylko kryterium pozaustawowym, ale też niezależnym od Organu prowadzącego. Za prowadzenie procesu dydaktycznego odpowiada Kurator i to jego rolą jest np. wspierać czy propagować tę ideę w innych placówkach np. Szkole Podstawowej nr 2, czy Szkole Podstawowej nr 3. Skoro kwestia ta nie została wskazana w treści art. 89 ust. 1 Ustawy oraz pozostaje w zakresie polityki oświatowej Kuratora, to nie może być podstawą do wydania negatywnej opinii.

NARUSZENIE PRZEPISÓW POSTĘPOWANIA

W toku opiniowania Organ I instancji dopuścił się naruszeń szeregu zapisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym art. 7 k.p.a., art. 10 § 1 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a., art. 81 k.p.a., art. 107 § 3 w związku z art. 126 k.p.a, poprzez naruszenie podstawowych gwarancji procesowych takich jak zasada praworządności, czynnego udziału strony w postępowaniu, wyczerpującego rozpatrzenia zgromadzonego materiału dowodowego, swobodnej oceny dowodów, prawa strony do wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, niewyjaśnienia w uzasadnieniu postanowienia dlaczego Organ kierował się przesłankami pozaustawowymi, co miało wpływ na wynik sprawy, bo skutkowało wydaniem negatywnej opinii, pomimo spełnienia przesłanek ustawowych.

I tak, w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Kurator wskazuje, że w celu „dokładnego wyjaśnienia okoliczności związanych z likwidacją Szkoły Podstawowej nr 1 w Lesznie, wizytatorzy Kuratorium Oświaty w Poznaniu Delegatura w Lesznie przeprowadzili **kontrole doraźne** w Szkole Podstawowej nr 1 im. Marii Konopnickiej w Lesznie w dniu 2 lipca 2025 r. (DL.5533.24.2025), Szkole Podstawowej nr 2 im. Obrońców Polskiego Morza w Lesznie w dniu 3 lipca 2025 r. (DL.5533.23.2025) oraz Szkole Podstawowej nr 3 im. Marii Skłodowskiej – Curie w Lesznie w dniu 1 lipca 2025 r. (DL.5533.23.2025). **Tematyka kontroli dotyczyła warunków działalności szkoły w bieżącym roku szkolnym, w tym zapewnienia dzieciom bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki**”.

Jak wynika z zawiadomień o przeprowadzeniu kontroli doraźnych datowanych na 30 czerwca 2025 r. (dot. Szkoły Podstawowej Nr 3) oraz 1 lipca 2025 r. (dot. Szkoły Podstawowej nr 1 i Szkoły Podstawowej nr 2) **podstawą ich przeprowadzenia był § 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia** Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. **w sprawie nadzoru pedagogicznego**. Przepis ten normuje zasady przeprowadzania kontroli planowych i doraźnych podejmowanych w ramach nadzoru pedagogicznego, który to nadzór jest realizowany przez wykonywanie zadań i czynności określonych w art. 55 ustawy Prawo oświatowe (czyli oceny pracy szkoły w ramach kształcenia i wychowania oraz efektów działalności dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej). W tym miejscu należy zaznaczyć, że zgodnie z zapisami § 3 ust. 3 ww. rozporządzenia **kontrole doraźne są prowadzone** przez organy sprawujące nadzór pedagogiczny, w przypadku **gdy wystąpi potrzeba podjęcia działań nieprzewidzianych w planie nadzoru pedagogicznego nadzoru pedagogicznego**, o którym mowa w § 20 ust. 1 – i **nijk się mają do procesu opiniowania zamiaru likwidacji placówki**.

Co więcej, należy zwrócić uwagę na fakt, iż stronami kontroli doraźnej są kontrolujący czyli Kurator – działający przez swych pracowników oraz kontrolowany – czyli dyrektor placówki. Organ prowadzący jest jedynie informowany o terminie jej przeprowadzenia, ale nie przysługuje mu przymiot strony. **Nie ma w tym procesie miejsca dla Organu prowadzącego.** W myśl § 16 ww. rozporządzenia, kontrola kończy się protokołem zawierającym „*opis ustalonego stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości, wnioski* wynikające z przeprowadzonych czynności kontroli, a także **zalecenia** wraz z terminem ich realizacji, o których mowa w art. 55 ust. 4 ustawy; pouczenie o prawie zgłoszenia przez dyrektora szkoły lub placówki zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli; parafy kontrolującego i dyrektora szkoły lub placówki na każdej stronie protokołu; **podpisy kontrolującego i dyrektora szkoły lub placówki** oraz miejsce i datę podpisania protokołu.”

Należy też zwrócić uwagę na **daty zawiadomień** o kontroli doraźnej, które wpłynęły do Urzędu Miasta Leszna mailowo w godzinach popołudniowych, czyli nawet niecałą dobę przed planowaną kontrolą w Szkole Podstawowej nr 1 i Szkole Podstawowej nr 3 i dwa dni przed kontrolą w Szkole Podstawowej nr 2.

Dowód:

1. mail z dnia 30 czerwca 2025 r. godz. 14:01 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 3 w Lesznie
2. mail z dnia 1 lipca 2025 r. godz. 12:39 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 1 w Lesznie
3. mail z dnia 1 lipca godz. 12:47 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 2 w Lesznie

Na podstawie protokołów kontroli doraźnej, dotyczącej warunków działalności szkoły w bieżącym roku szkolnym (2024/2025), w tym zapewnienia dzieciom bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki, Kurator poczynił ustalenia faktyczne, które stały się podstawą wydania negatywnej opinii. Działanie takie **narusza zapisy:**

1. **§ 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego**, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, bowiem:
 - kontrola doraźna jest przeprowadzana, gdy wystąpi potrzeba podjęcia działań nieprzewidzianych w planie nadzoru pedagogicznego, o którym mowa w § 20 ust. 1 – co w tym wypadku nie nastąpiło,
 - sprzeczny z zapisami rozporządzenia jest też zakres kontroli określony

przez Kuratora, bo dotyczy warunków działalności szkoły w bieżącym roku szkolnym, w tym zapewnienia dzieciom bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki – podczas gdy kontrola była wykonana na potrzeby opiniowania wniosku o zamiarze likwidacji Szkoły,

- kontrola doraźna (niezależnie od tego czy wykonywana z naruszeniem przepisów) nie mogła osiągnąć zamierzonego celu, czyli przyczynić się do wyjaśnienia sprawy (zasadności argumentów przemawiających za likwidacją wskazanych w uchwale Rady Miejskiej w Lesznie), bo badanie warunków funkcjonowania Szkoły odbywało się w okresie wakacyjnym, a więc bez obecności dzieci.

Uchybienia te przełożyły się na wydanie negatywnej opinii. Organ prowadzący, w uchwale o zamiarze likwidacji, podkreślał trudne warunki lokalowe placówki, nieprzystające do warunków i standardów XXI wieku, jak m.in.: brak sali gimnastycznej, „wędrowki” dzieci w różnych warunkach pogodowych przez jedno z najbardziej ruchliwych w mieście skrzyżowań, skrócony czas zajęć wychowania fizycznego o czas jaki potrzebny jest na wyjście z placówki i przebycie trasy do ogólnodostępnej miejskiej sali gimnastycznej tzw. „Ćwicznia” i z powrotem, małe sale lekcyjne i wąskie korytarze w Szkole, mały dziedziniec szkolny, na którym nie mieszczą się dzieci w czasie przerw, co uniemożliwia odpoczynek i regenerację na świeżym powietrzu. Oczywistym jest, że przeprowadzając kontrolę w lipcu, gdy dzieci mają przerwę wakacyjną i nie ma ich w Szkole, okoliczności tych Kurator nie mógł właściwie zbadać. Tymczasem, uzasadnienie w głównej mierze bazuje na wynikach kontroli doraźnej,

2. **art. 10 k.p.a. w związku z art. 75 k.p.a. polegające na niezagwarantowaniu Skarżącej czynnego udziału w każdym stadium postępowania.** W sytuacji, gdy Kurator uznał, że do wydania opinii konieczne jest przeprowadzenie wizji na terenie placówki wytypowanej dla likwidacji oraz placówek zapewniających możliwości kontynuowania nauki, to w świetle art. 75 k.p.a. należało przeprowadzić oględziny z udziałem Skarżącej jako strony postępowania mającej prawo wypowiedzieć się i uwagi swe zawrzeć w protokole oględzin. O oględzinach Strona winna być odpowiednio wcześniej powiadomiona.

Pobocznie, Skarżący wskazuje, iż **ogłędziny nie były konieczne** z uwagi na fakt, iż Kurator z urzędu zna warunki lokalowe i sposób organizacji i funkcjonowania placówki, co wynika ze sprawowanego przez niego na bieżąco nadzoru pedagogicznego i warunków w jakich dzieci pobierają naukę w każdej z placówek. Warunki te zostały też szczegółowo przedstawione w uchwale intencyjnej. Nadto, w myśl powołanego wyżej art. 75 § 1 k.p.a.

za dowód w postępowaniu należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Dodatkowo na podstawie art. 50 § 1 k.p.a. Kurator może wzywać osoby do złożenia wyjaśnień na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym, w razie wątpliwości, Organ I instancji winien był wezwać Skarżącą do złożenia stosownego wyjaśnienia co do warunków w każdej z placówek.

Reasumując ten wątek, **przeprowadzenie kontroli doraźnych jako środka dowodowego w postępowaniu opiniującym zamiar likwidacji Szkoły stanowiło nie tylko rażące naruszenie prawa, ale i było zbędne.**

Kurator wskazał następujące przesłanki przemawiające za negatywną opinią w sprawie zamiaru likwidacji placówki:

- przeprowadzenie w Szkole, w latach poprzednich, remontów ze środków własnych Miasta,
- możliwość ubiegania się o środki z rządowych programów na doposażenie szkół typu „Aktywna Tablica” itp.,
- uczestnictwo Szkoły w programie „Budząca się szkoła”, „Szkoła przyjazna uczniom” oraz innych,
- brak przesłanek do kierowania się złym stanem technicznym budynku jako główną przyczyną dla wydania opinii pozytywnej (pomimo niekwestionowania złego stanu technicznego obiektu stwierdzonego w protokołach powołanych do tego służb),
- brak informacji o próbach aplikowania przez Organ prowadzący o środki zewnętrzne na modernizację obiektu,
- możliwość pozyskiwania przez Organ prowadzący środków na remonty obiektów zabytkowych (jakim jest budynek Szkoły – wpisany do rejestru zabytków),
- likwidacja Szkoły nie rozwiąże problemu konserwacji obiektu, który jest własnością jst,
- możliwość podjęcia działań planistycznych i inwestycyjnych w zakresie braku miejsc do parkowania przy Szkole, w której większość uczniów pochodzi spoza jej obwodu,
- brak wypadków pomimo niekorzystnej lokalizacji Szkoły i przechodzenia przez ruchliwe skrzyżowanie na zajęcia w-f,
- brak sali gimnastycznej i pokonywanie drogi na zajęcia w-f pełni funkcję rozgrzewki, poprawia ogólną kondycję i pobudza dzieci do aktywności zamiast bezczynnego oczekiwania w sali na rozpoczęcie zajęć (patrz strona 8 uzasadnienia),
- niewielki metraż sal sprzyja lepszej kontroli nad przebiegiem zajęć, większemu

skupieniu uczniów oraz bliższej relacji nauczyciela z uczniem, a nawet w niektórych szkołach *„celowo stosuje się kameralne sale aby stworzyć atmosferę sprzyjającą koncentracji i pracy indywidualnej”* (patrz strona 8 uzasadnienia),

- brak miejsca rekreacyjnego do wyjścia na przerwę i brak przestrzeni na jego urządzenie nie jest wadą Szkoły i może zostać rozwiązany przez inwestycje,
- analiza demograficzna opiera się na danych meldunkowych, co zdaniem Kuratora narusza interes dzieci ustanowiony w art. 3 Konwencji, bo nie uwzględnia dzieci bez meldunku,
- możliwość tworzenia przez Organ prowadzący zespołów szkolno - przedszkolnych jako remedium na małą liczbę uczniów z obwodu Szkoły,
- możliwość wydzielenia w budynku Szkoły Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, by w ten sposób doprowadzić do zmniejszenia kosztów,
- zaniechanie likwidacji Szkoły ze względów ekonomicznych,
- wspieranie szkół, które przyciągają uczniów spoza granic administracyjnych miasta jest inwestycją w jakość życia i kapitał ekonomiczny całego regionu,
- zamiar likwidacji nie spotkał się z aprobatą społeczności lokalnej, której członkowie wystosowali do Kuratorium pisma z prośbą o pomoc w utrzymaniu Szkoły.

Ponadto, w **ocenie Organu I instancji**, *„Rada Miejska Leszna uznała za priorytet troskę o zrównoważony budżet, traktując liczbę uczniów jako okazję do ograniczenia wydatków na cele edukacyjne”* (patrz strona 10 uzasadnienia).

Zdaniem Organu I instancji opinia Kuratora w sprawie likwidacji Szkoły nie może opierać się wyłącznie na spełnieniu przesłanek ustawowych z art. 89 ustawy Prawo oświatowe, bo **ustawodawca od 2016 r. zobowiązał kuratora oświaty do oceny skutków takiego działania w kontekście zapewnienia uczniom odpowiednich warunków wychowania i opieki, dostępności edukacji w poszczególnych rejonach gminnych i zbadania projektowanych zmian w kontekście gminnej strategii oświatowej** (patrz strona 12 uzasadnienia).

Analiza ww. przesłanek jakie legły u podstaw negatywnej opinii pozwala na stwierdzenie, że **każda z nich pomija kryterium legalności jakim winien kierować się opiniujący**. Z uwagi na sposób redakcji zaskarżonego postanowienia przywołać należy aktualną tezę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 września 2023 r. sygn. akt VII SA/Wa 1552/23, iż *„Rola kuratora, czy Ministra - jako organów nadzoru wykonywanego w trybie art. 89 ust. 3 ustawy Prawo oświatowe - nie jest poszukiwanie przesłanek dla utrzymania likwidowanej szkoły, czy polemika z uzasadnieniem uchwały intencyjnej organu stanowiącego w tym zakresie, ile*

wskazanie ustawowych podstaw dla braku zgody na likwidację szkoły wobec istnienia realnej groźby niewykonania przez jednostkę samorządu terytorialnego konkretnego obowiązku ustalonego ustawą”.

Każdy z argumentów przywołanych przez Organ I instancji jest pozaprawną i nieuprawnioną ingerencją w wykonywanie przez JST zadań własnych.

Odnosząc się jednak merytorycznie do wskazanych wyżej przesłanek negatywnej opinii należy wskazać, iż Organ I instancji dokonał nie swobodnej lecz zupełnie dowolnej oceny zarówno warunków do nauki jakie Szkoła oferuje uczniom oraz porównania ich do placówek, w których uczniowie mogą kontynuować naukę. Skoro w placówce nie dokonano oględzin w czasie trwania zajęć edukacyjno – opiekuńczych, to nie sposób było wyciągnąć wniosków np. co do pozytywnego wpływu małych sal lekcyjnych i stwierdzić, że „*sprzyjają one lepszemu nadzoru nad przebiegiem zajęć, większemu skupieniu uczniów oraz bliższej relacji nauczyciela z uczniem*”, a nie np. odwrotnie, że ciasne pomieszczenia utrudniają skupienie się uczniom i komunikację, szczególnie, iż w Szkole są uczniowie posiadający orzeczenia i opinie, stąd ciasnota może im przeszkadzać. Organ I instancji nie zbadał, ile czasu na lekcji w-f zajmują faktyczne zajęcia, a ile przejście na Ćwicznnię miejską i powrót do placówki, a mimo to uznał za lepsze dla dzieci nieposiadanie sali gimnastycznej w placówce, bo poprawia to ogólną kondycję dzieci i pobudza je. Organ pominął, że do szkoły mogą uczęszczać dzieci z niepełnosprawnościami, dla których stałe przemieszczanie się będzie wykluczeniem lub utrudnieniem, a nie pobudzeniem. Podobnie Organ nie wskazał na jakiej podstawie uznał, iż w placówkach wyposażonych w salę gimnastyczną dzieci beczynnie oczekują w sali na rozpoczęcie zajęć, bo kontrole doraźne w Szkole Podstawowej nr 2 i Szkole Podstawowej nr 3 także odbyły się w czasie przerwy wakacyjnej. Idąc tokiem rozumowania przyjętym w uzasadnieniu należy dojść do absurdałnego wniosku, iż im trudniejsze warunki nauki (małe pomieszczenia, wąskie korytarze, brak spełnienia wymogów izolacji cieplnej, brak sali gimnastycznej, brak miejsca rekreacji i odpoczynku) tym lepiej dla dzieci. Jednak z innych przywołanych argumentów wynika, iż organ prowadzący winien warunki te polepszać i poszukiwać na to środków m.in. rządowych. W tym kontekście argumenty Kuratora są wewnętrznie sprzeczne, bo po co modernizować Szkołę, skoro trudne warunki są lepsze dla dzieci i pobudzają je do aktywności.

Przywołać należy, że Szkoła jest dopuszczona do użytkowania z licznymi odstępstwami od obowiązujących w tym zakresie przepisów p – poź. szczególnie w zakresie ciągów komunikacyjnych (np. zbyt wąska klatka schodowa w skrzydle od strony Nowego Rynku, która stanowi jednocześnie drogę ewakuacyjną, zbyt wąskie korytarze), co szczegółowo

przedstawiono w uzasadnieniu uchwały intencyjnej. Kurator nie kwestionował tych argumentów, ale w uzasadnieniu przywołał tylko ich część, inne pomijając (patrz uzasadnienie postanowienia strona 5).

Organ pomija, że brak wypadków i codzienne przemieszczanie się uczniów na zajęcia w-f nie są zaletą placówki, lecz dalsze jej funkcjonowanie w tej lokalizacji, jest stałym narażeniem uczniów na niebezpieczeństwo ich wystąpienia, które – patrząc z punktu widzenia dobra dzieci – winno być eliminowane, a nie uznawane za atut. Podobnie jak pomija, że nie jest możliwym zastosowanie rozwiązań planistycznych pozwalających na zorganizowania miejsc wypoczynku dla dzieci oraz do parkowania (większość dzieci dojeżdża z poza obwodu), skoro budynek Szkoły znajduje się w ścisłym centrum miasta, pośród zwartej zabudowy, gdzie brak jest terenów umożliwiających ww. działania. Dalej, nie jest możliwe takie zmodernizowanie placówki, że powstanie sala gimnastyczna, czy większy dziedziniec (jako miejsce do rekreacji), bo brak jest miejsca na ich posadowienie. Fakt ten jest wiadomy Organowi I instancji, bo został przedstawiony w dokumentacji przedłożonej do wniosku o wydanie opinii. Pobocznie należy zauważyć, że Kurator odwiedził osobiście placówkę już po podjęciu uchwały intencyjnej, ma więc tę wiedzę.

Analizy demograficzne muszą być dokonywane w oparciu o dane meldunkowe, bowiem nie ma innych narzędzi do ich przeprowadzenia i należy stwierdzić, że tak wykonywane potwierdzają się. Prawo oświatowe przewiduje, iż kluczowym kryterium przyjęcia dziecka do danej szkoły jest miejsce zamieszkania (a nie zameldowania) i nie zdarzyło się by obowiązek ten nie był wykonany przez Skarżącego. Stąd wiązanie analiz demograficznych (mających walor pomocniczy w planowaniu polityki oświatowej gminy) z naruszeniem przez Organ prowadzący art. 3 Konwencji jest nadużyciem nieznajdującym uzasadnienia w niniejszej sprawie.

Tworzenie zespołów szkolno – przedszkolnych nie jest remedium na niską liczbę uczniów z obwodu, bowiem dzieci przedszkolne są przez jst „zaopiekowane” w przedszkolach zarówno miejskich (dysponują wolnymi miejscami) jak i prywatnych (dysponują wolnymi miejscami). Utworzenie dla nich nowych miejsc przedszkolnych w Szkole przy ponad 600 wolnych miejscach w innych przedszkolach na terenie Leszna, osłabi pozostałe placówki. Zresztą, z uwagi na ograniczenia Szkoły i ograniczenia działki na jakiej jest posadowiony jej budynek, nie ma możliwości przystosowania go dla tak małych dzieci (brak możliwości zatrzymania samochodu przy budynku, brak możliwości zorganizowania placu zabaw, brak sal i możliwości stworzenia wewnątrz miejsc dla pobytu małych dzieci). Podobnie nie jest celowe przeniesienie Poradni Psychologiczno–Pedagogicznej do obiektu o tak dużej

niedostępności komunikacyjnej, wąskich przejściach, małych pomieszczeniach itp., co naruszałaby standardy wskazane w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.

Wśród podstaw dla podjęcia uchwały intencyjnej (wyrażonych wprost w jej uzasadnieniu) **nie sposób odnaleźć argumentów natury ekonomicznej, bo Rada Miejska Leszna nie kierowała się nimi.** Zawarcie ich w uzasadnieniu wskazuje, że **Organ I instancji kierował się spekulacjami** niemającymi poparcia w rzeczywistości, a nie zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Co więcej, w razie wątpliwości, Organ w trybie ww. przepisów k.p.a. mógł wezwać Skarżącą do złożenia wyjaśnień na piśmie, czego jednak nie uczynił. Finanse Gminy, czy dbałość o zrównoważony budżet oraz sposób wykorzystania budynku po likwidacji Szkoły nie należą do przesłanek związanych z wydaniem opinii w sprawie zamiaru likwidacji. Istotne jest, że Organ I Instancji nie podał na jakiej podstawie poczynił takie ustalenia, w każdym razie z pewnością nie wynikają one ani z uchwały intencyjnej, ani zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W tym miejscu należy podnieść, że w **obiekcie Szkoły, na poddaszu budynku, funkcjonują dwa lokale mieszkalne zajmowane przez lokatorów (osoby niezwiązane ze Szkołą). Mieszkania te posiadają wspólne ze Szkołą ciągi komunikacyjne.** W efekcie, uczniowie i pracownicy Szkoły oraz lokatorzy i ich goście (także w godzinach pracy Szkoły) korzystają z tych samych wejść/wyjść i ciągów komunikacyjnych. W świetle wymogów stawianych przez tzw. „ustawę Kamilkową” sytuacja ta koliduje ze standardami ochrony małoletnich.

Projektowane zmiany legislacyjne dotyczące łączenia szkół, o jakich pisze Organ, są zdarzeniem przyszłym i niepewnym, i nie powinny być bazą do wydania negatywnej opinii, skoro nie odnoszą się do zamiaru już wyrażonego w uchwale intencyjnej. Jeśli nawet uznać ten argument Organu I instancji za słuszny, to powinien on przemawiać na korzyść Skarżącego, bo **Miasto Leszno projektowane zmiany legislacyjne** (o których pisze Kurator), **wprowadza już dostępnymi środkami,** czyli w praktyce realizuje postulat Ministerstwa Edukacji Narodowej dotyczący łączenia szkół **dostosowując się jednak do istniejących ram prawnych.** W założeniach uchwały intencyjnej wskazano, że uczniowie Szkoły całymi oddziałami wraz z ich wychowawcami i nauczycielami zostaną przeniesieni do Szkoły Podstawowej nr 2 (klasy IV – VIII) oraz Szkoły Podstawowej nr 3 (klasy I – III) z zachowaniem jednozmianowości w tych placówkach. Przedstawiono jak będzie kształtowała się liczba oddziałów po „połączeniu-przeniesieniu”. De facto jest to więc połączenie szkół, a nie likwidacja. Wobec braku obecnie prawnych możliwości

połączenia szkół tego samego typu, by przeprowadzić w praktyce proces połączenia należy zlikwidować jedną ze szkół. Dlatego w uchwale intencyjnej mowa jest o likwidacji Szkoły. Trzeba jednak pamiętać, że Miasto Leszno (w rozumieniu Rada Miejska Leszna jako organ stanowiący) w uchwale intencyjnej, jak i Prezydent Miasta Leszna (organ wykonawczy upoważniony do realizacji uchwały intencyjnej) wielokrotnie publicznie składali zapewnienia, że to właściwie w sposób „przeniesienia” uczniów i kadry zostanie przeprowadzona likwidacja. Zarówno kadra jak i organizacje związkowe, z którymi konsultowano zamiar likwidacji, pozytywnie przyjęły te zapewnienia. Dowodem tego były opinie związków m.in.: KSZZ Solidarność 80, która w uzasadnieniu swego stanowiska podkreśliła bardzo szczegółowe przeanalizowanie przez Radę Miejską Leszna sytuacji zabezpieczenia miejsc dla wszystkich uczniów likwidowanej placówki, przedstawienia analizy pod względem najbardziej dogodnych warunków edukacyjnych i bezpieczeństwa uczniów z uwzględnieniem jednozmianowości nauczania. Z kolei ZNP Oddział w Lesznie doceniło troskę o zatrudnienie wszystkich pracowników.

Prezydent Miasta Leszna osobiście aktywnie uczestniczył w licznych spotkaniach ze społecznością Szkoły, w trakcie których padały propozycje przeniesienia uczniów i kadry Szkoły w całości do Szkoły Podstawowej nr 2. W dniu 14 maja 2025 r. w toku mediacji prowadzonych w formie facylitacji (na zaproszenie rodziców uczniów Szkoły) przedstawiono propozycję „połączenia” Szkoły ze Szkołą Podstawową nr 2. W jej założeniach wszyscy uczniowie Szkoły całymi oddziałami wraz z kadra „przeszliby” do drugiej ze szkół. Założenia tej koncepcji zawarto w załączniku nr 15 do wniosku o wydanie opinii skierowanym do Kuratora. Założenia te wychodzą na przeciw projektowanym zmianom przepisów Prawa oświatowego o łączeniu szkół. Ostatecznie rodzice nie byli zainteresowani zmianą uchwały intencyjnej.

Kurator poddał w wątpliwość zapewnienia Prezydenta Miasta Leszna w zakresie możliwości przejścia uczniów całymi oddziałami do Szkoły Podstawowej nr 2 (pomimo przedstawienia ww. dokumentu do akt sprawy), ale przecież sam sugeruje łączenie szkół jako alternatywę dla ich likwidacji. Organ nie wypowiedział się jakie przedstawione w koncepcji elementy budzą jego wątpliwość. Nie wezwał też Prezydenta do wyjaśnienia tych wątpliwości.

W tym miejscu wskazać należy, że Prezydent uczestniczył w tych spotkaniach realizując m.in. w ten sposób zasadę przekonywania wyrażoną w art. 11 k.p.a., nakładającą na organy administracji publicznej obowiązek wyjaśniania stronom zasadności przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy (wykonania uchwały Rady Miejskiej Leszna).

W efekcie stwierdzić należy, że **założenia likwidacji, sprowadzającej się w praktyce do połączenia**, przedstawione szczegółowo w dokumentacji załączonej do wniosku, **wychodzą na przeciw planowanym zmianom legislacyjnym.**

Dobro dzieci i poprawa ich warunków nauki winny być przedmiotem troski Kuratora, a nie protesty rodziców uczniów, czy ich prośby o pomoc w utrzymaniu placówki.

Jednakże, w kontekście tych protestów, należy zauważyć, że publiczne wypowiedzi Kuratora jednoznacznie wyrażające zamiar wydania opinii negatywnej w sprawie uchwały intencyjnej, protesty te wzmogły i rozszerzyły, czego dowodem są publikacje prasowe załączone do niniejszego zażalenia.

Media (radio, prasa, telewizja, media społecznościowe), zarówno lokalne (leszczyńskie) jak i regionalne (poznańskie), szeroko cytowały wypowiedzi Pana Igora Bykowskiego popierające rodziców protestujących. Wypowiedzi te pojawiły się przed przekazaniem do Organu wniosku Skarżącego o wydanie opinii, przed zapoznaniem się z załączoną do niego dokumentacją liczącą 5 segregatorów dokumentów, poprzedzając jego analizę i wszechstronne zbadanie sprawy oraz – co najważniejsze – poprzedzając wydanie zaskarżonego postanowienia.

Wypowiedzi te dowodzą, że negatywna opinia zapadła jeszcze przed zbadaniem sprawy i podjęciem uchwały intencyjnej, co narusza zasadę praworządności, tj. art. 6 k.p.a, zasadę prawdy obiektywnej, tj. art. 7 k.p.a. oraz zaufania do władzy publicznej, tj. art. 8 k.p.a. Ta ostanía zasada nakazuje organowi administracji publicznej prowadzenie postępowania **w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami bezstronności i równego traktowania.**

Dowód:

1. artykuł Radia Elka z dnia 21 lutego 2025 r. „Igor Bykowski odniósł się do zamiaru likwidacji SP1” <https://elka.pl/content/view/123609/80/>
2. artykuł na stronach Radia Poznań z dnia 11 marca 2025 r. „Szkoła do likwidacji? Rodzice walczą o SP nr 1 w Lesznie”
<https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/protest-przeciwko-zamknieniu-szkoly-w-punkt-w-lesznie?>
3. wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty na konferencji w CDN w Lesznie w dniu 21 lutego 2025 r. zarejestrowanej przez Telewizję Leszno <https://youtu.be/OJF-ct41xSM>

4. wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty dla Magazynu interwencyjnego Radia Poznań W PUNKT „ Spór o szkołę w Lesznie – Rodzicie protestują” <https://youtu.be/qEC-evp4XzA>
5. artykuł na stronach Radia Poznań z dnia 3 lipca 2025 r. „Kuratorium zajmie się sprawą likwidacji SP1 w Lesznie”
https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/kuratorium-zajmie-sie-sprawa-likwidacji-sp1-w-lesznie_2?

Przywołane wyżej publikacje to tylko część tych, które się ukazały. Dla ułatwienia zapoznania się z nimi Skarżący przedstawia oprócz wydruków również filmy z wypowiedziami Pana Igora Bykowskiego na załączonej płycie.

Organ I instancji przywołuje, że internetowy link z petycją o nielikwidowanie Szkoły podpisało 1700 osób, a na portalu społecznościowym Facebook powstała grupa jej obrońców licząca ponad 850 członków. Nie zweryfikował jednak, czy są to osoby związane z placówką, czy też przypadkowe, czy są to mieszkańcy Leszna lub regionu leszczyńskiego, czy znają warunki lokalowe i stan techniczny budynku Szkoły itp. W toku procedowania uchwały intencyjnej i później przedstawiciele rodziców sprzeciwiających się zamiarom Rady Miejskiej Leszna przedłożyli pismo podpisane m.in. przez osoby mieszkające w odległych od Leszna zakątkach Polski, stąd nie wiadomo czy znających realia w jakich obecnie funkcjonuje Szkoła i na ile znających założenia przejścia uczniów i kadry do Szkoły Podstawowej nr 2 i Szkoły Podstawowej nr 3. Media społecznościowe działają według mechanizmów, które pozwalają na nagłośnienie tematu i szybkie zainteresowanie nim wielu osób, ale często przypadkowych, można posługiwać się fałszywymi tożsamościami, lub wielokrotnie popierać/podpisywać/„lajkować”. Nie można tym samym uznać za wykazane, że 1700 osób, czy 850 osób przeciwstawiła się zamiarowi likwidacji. Już sama diametralna różnica pomiędzy tymi liczbami winna skłonić do refleksji. Przypomnę, że Szkoła liczy 288 uczniów.

Organ wskazał, że opinia Kuratora w sprawie likwidacji Szkoły nie może opierać się wyłącznie na spełnieniu przesłanek ustawowych z art. 89 ustawy Prawo oświatowe, bo **ustawodawca od roku 2016 zobowiązał kuratora oświaty, przy wydawaniu opinii w sprawie likwidacji/przekształcenia szkoły, do oceny skutków takiego działania w kontekście zapewnienia uczniom odpowiednich warunków wychowania i opieki, dostępności edukacji w poszczególnych rejonach gminnych i zbadania projektowanych zmian w kontekście gminnej strategii oświatowej.**

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż w uzasadnieniu nie powołano żadnego

zapisu, z którego wynikałby taki obowiązek. W każdym razie nie znalazł on odzwierciedlenia w zmianie treści przepisu art. 89 ust. 1 Ustawy, a organy publiczne winny kierować się zasadą praworządności. W tym miejscu należy przywołać wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 października 2024 r. III OSK 542/23 w zakresie ingerencji organów sprawujących nadzór pedagogiczny nad organami samorządu terytorialnego, którego aktualna teza brzmi następująco: **„Usprawiedliwieniem dla ingerencji organów sprawujących nadzór pedagogiczny nad organami samorządu terytorialnego nie mogą być wyłącznie przepisy typu zadaniowego, np. art. 51 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, tj. względy szeroko rozumianej polityki oświatowej państwa oraz polityki oświatowej lokalnej i regionalnej. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że brak wykazania przez organy opiniujące likwidację szkoły w niniejszej sprawie tak ustalonych, prawnych kryteriów, uniemożliwiających - przy braku ich wypełnienia - wydanie pozytywnej opinii dla zgłoszonego zamiaru likwidacji szkoły, świadczy o istotnej wadliwości wydanych w sprawie postanowień”.**

Analogiczna sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie.

Ponadto, **jeśli zobowiązanie takie** (zapewnienia odpowiednich warunków wychowania i opieki) **faktycznie ciąży na Kuratorze, to jest to kolejny argument za wyrażeniem zgody na likwidację**, bo dzieci będą kontynuować naukę w lepszych warunkach.

Co więcej, tak sporządzane uzasadnienie postanowienia, które nie wskazuje jakich warunków Skarżący nie spełniła, lecz koncentruje się na przesłankach pozaprawnych Organ II instancji winien ocenić również w świetle zasad postępowania administracyjnego wyrażonych w art. 6 k.p.a., art. 7 k.p.a., art. 8 k.p.a. i art. 77 k.p.a., a to z tego powodu, że rolą Organu opiniującego jest przeprowadzenie postępowania i dokonanie oceny zgromadzonych dowodów według reguł określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego, a następnie wydanie postanowienia zawierającego szczegółowe uzasadnienie zajętą przez organ stanowiska w kontekście przesłanek prawnych określonych w art. 89 ust. 1 Ustawy, jakimi winien kierować się, a nie pozaprawnych.

Obowiązkiem opiniującego było wyjaśnienie wszelkich wątpliwości przed podjęciem merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie. Niewyjaśnienie ich obciąża Organ I instancji jako zaniechanie wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art. 77 k.p.a.) oraz zaniechanie podejmowania z urzędu wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 77 k.p.a.).

Dodatkowo, należy podnieść, iż Organ nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 10 § 1 k.p.a. tj. zawiadomienia o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem postanowienia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Stosownie do treści art. 109 k.p.a decyzję doręcza się stronom na piśmie. Natomiast w myśl art. 110 k.p.a. „Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej”. Oba przepisy na mocy art. 126 k.p.a stosuje się do postanowień.

W dniu 24 lipca 2025 r. media w sensacyjnym tonie poinformowały o negatywnej opinii Kuratora, dodatkowo domagały się od Prezydenta Miasta Leszna komentarzy w tej sprawie.

Dowód: artykuł z portalu leszno24.pl z dnia 24 lipca 2025 r. informujący o negatywnej opinii kuratora <https://leszno24.pl/pl/11wiadomosci/76985wielkopolski-kurator-oswiaty-wydal-opinie-w-sprawie-sp-nr-1-w-lesznie.html>

W tej dacie, postanowienie z dnia 22 lipca 2025 r. nie weszło do obiegu prawnego, bo związanie Kuratora wydanym postanowieniem następuje od daty jej doręczenia, co nastąpiło w dniu 25 lipca 2025 r. około południa (wpływ do Skarżącego).

Dowód: dowód wpływu postanawiania do Skarżącego.

Tym samym, Kurator naruszył ww. przepis art. 110 k.p.a. w związku z art. 126 k.p.a. poprzez **poinformowanie mediów i opinii publicznej przez Organ I instancji o treści postanowienia, zanim nastąpiło związanie postanowieniem** w rozumieniu ww. przepisu, tj. zanim weszło ono do obiegu prawnego.

Reasumując, Skarżący spełniała wymogi prawne wynikające z art. 89 ust. 1 Ustawy, co Kurator pomija, zapewnia dzieciom możliwość kontynuacji nauki i wychowania w lepszych i bezpieczniejszych warunkach niż dotychczasowe (z zachowaniem jednozmianowości), szczegółowe ponowne ich przywoływanie jest zbędne znajdują się bowiem w uchwale intencyjnej, wniosku o wydanie opinii i jego załącznikach. W świetle przedstawionych wyżej argumentów obliuguje to Kuratora do wydania opinii pozytywnej.

Pod względem społecznym, Skarżący zapewnia pracę wszystkim pracownikom pedagogicznym i niepedagogicznym likwidowanej Szkoły, co zostało przez nich samych, jak i organizacje związkowe docenione. W wydanej negatywnej opinii kwestie te zostały pominięte, a protesty rodziców uczniów wyolbrzymione.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak w *petitum*.

Załączniki:

1. Artykuł Radia Elka z dnia 21 lutego 2025 r. „Igor Bykowski odniósł się do zamiaru likwidacji SP1” <https://elka.pl/content/view/123609/80/>
2. Artykuł na stronach Radia Poznań z dnia 11 marca 2025 r. „Szkola do likwidacji? Rodzice walczą o SP nr 1 w Lesznie”
<https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/protest-przeciwko-zamknieniu-szkoly-w-punkt-w-lesznie?>
3. Wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty na konferencji w CDN w Lesznie w dniu 21 lutego 2025 r. zarejestrowanej przez Telewizję Leszno
<https://youtu.be/OJF-ct41xSM> (płyta CD)
4. Wypowiedzi Igora Bykowskiego Wielkopolskiego Kuratora Oświaty dla Magazynu interwencyjnego Radia Poznań W PUNKT „ Spór o szkołę w Lesznie – Rodzice protestują” <https://youtu.be/qEC-evp4XzA> (płyta CD)
5. Artykułu na stronach Radia Poznań z dnia 3 lipca 2025 r. „Kuratorium zajmie się sprawą likwidacji SP1 w Lesznie”
https://radiopoznan.fm/informacje/pozostale/kuratorium-zajmie-sie-sprawa-likwidacji-sp1-w-lesznie_2?
6. Mail z dnia 30 czerwca 2025 r. godz. 14:01 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 3 w Lesznie
7. Mail z dnia 1 lipca 2025 r. godz. 12:39 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 1 w Lesznie
8. Mail z dnia 1 lipca godz. 12:47 wraz z zawiadomieniem o kontroli w Szkole Podstawowej nr 2 w Lesznie
9. Artykuł z portalu leszno24.pl z dnia 24 lipca 2025 r. informujący o negatywnej opinii kuratora
10. Odpis zażalenia z załącznikami

